

ни-тъ стаи на този светогорский метохъ въ Цариградъ, азъ имяхъ честа на 1854 да посѣтя и да видя първъ пѣтъ отдавна извѣстний-тъ мени народенъ подвижникъ. *ib.* 76 p. 38. Цариградскій дворъ имъ отдава по старж чѣсть голѣмо почитаніе, и плаща имъ годишнѣ платѣжъ, смятрающъ тѣхъ отъ царскаго поколѣнія, и того ради имъ отдава насло-віе (титулъ) Султани. *Гн.* 182. 3) *син.* говѣне; чинѣжъ, сторижъ чѣсть (*син.* говѣжъ): Ясъ ни сумъ нѣма, ясъ ни сумъ слѣпа; Туку не зборвамъ, атаръ си държамъ; Парва година чѣсть сумъ чинила,—на мой-отъ татко, Втора година на мила майка; Трека година на ѣсно сѣнце. *М.* 16. Му донесо'е стара-на баба, Чѣсть да му чинить, Дан' ке заспѣтъ; Пакъ немамъ лудо да ми заспѣтъ. *М.* 370. Богъ ми ѣ убилъ моя свежърва, Защ' не почева чѣсть да досторамъ, Тукъ те донесе тебе овдека. *М.* 16.

Честѣж Чѣствамъ (*Макед.*) *ил. дл.* 1) чту, почитаю: Турци-те честятъ гробъ-отъ како свѣтъ. *М.* p. 79*) 2) угощу,—аю: Отиде у кра-ля Шишманина, Ни кането Мирче, ни честено. *М.* 57. Ми го чѣствѣтъ овчарина многу. *ib.*

Честѣж *ил. дл.* хожу куда либо часто, учащаю; дѣлаю что либо часто: Чѣсто вой чѣсти свежърва На дѣн покитку доноси. *Пс.* 19—20, 254. Доста ми чѣстѣ свежърво Доста ми китке доноси *ib.* Гдѣ-то тя мразять не ходи; гдѣ-то тя обычатъ не чѣсти. *Ч.* 141. Коя-то стовна чѣсти на водажъ, скоро ся разбива. *Ч.* 178. Войвода чѣсто чѣствѣше Вжвъ Радина-тата темница И ѣ гозбица носѣше. 3. 206. Бре Столане! Што чѣстомъ чѣстишъ на хоро? В. 213. Селото бѣше вече близо и първи пѣтли чѣ-стяхъ. 3ж. 149. Азъ станѣхъ кога пѣтлѣтъ зѣха да чѣстѣтъ (*зачастили*).

Чѣсьнѣж Чѣсенъ *с. м.* **Чесновъ** *пр.* **Чесновъ лукъ** *или Чѣсьнѣж лукъ*—чеснокъ: До Гергювденъ агнешко мясо прости-тъ не ядѣтъ, нити чѣсьнѣж хапватъ. *Ч.* 56. Жльтицаж-тж окачватъ съсъ единѣж чѣсьнѣж лукъ на главѣж-тж на отроче-то. *Ч.* 2. По него врѣмя (жетвѣ-тж) Българи ѣдѣтъ обично сыранѣе, чесновъ лукъ съ оцетъ, и пийтъ-ракиѣж. *Пк.* 55.

Чѣта *с. ж.* **Чѣти** *и Чѣтѣ* *жн. ч.* чѣта (т. е. отрядъ): Имя вой-вода, войнишкая рядовна урядба, хорѣгва, знаменоносецъ, коя см' ся съхранили въ горскыя чѣты, доказватъ ясно неговѣж древность. *Гн.* 176. Прѣди малко бѣше са появила една хайдушка чѣта, коя-то задаваше страхъ на пѣтникѣ-тъ. *Л. Д.* 75 p. 127. Самъ Адрастъ съ меча въ ража и на чело на една отборъ чѣта отъ смѣлы Давнійцы (*marchant à la tête d'une troupe choisie des plus intrépides D.*), гони бѣгающыѣ войны. *Т.* 273. Една чѣта Българіе, народъ отъ чюдско потекло, дохо-ждатъ откъмъ р. Волгѣж. *Л. Д.* 69 p. 64. Едва седмина остахъ отъ сич-ката незамайковска четѣж (*курень*) *Тб.* 84. „Дружино ле стоворна! Ха да даримъ самодива—Крыло овце, четѣж (*стадо*) кози“. *Ч.* 280.